

dig, og at det i mange Kjøbstæder vilde være høist uheldigt, om man skulde komme i Besiddelse af en Politivedtægt, der gav Forfritter, med Hensyn til hvorledes der skal forholdes med Tilsynet med løsagtige Fruentimmer. Det er ialtsald ikke et Onde, der saaledes finder Sted i Kjøbstæderne, at det er Noget, der skal gjøres til Gjenstand for en saadan Bestemmelse i Vedtægten. Jeg troer, at det let kunde træffe sig, at man af Omhu for de Ulemper, der kunde udvikle sig, ved en saadan Bestemmelse kunde komme til at lægge Spiren til Onder, som ikke tidligere fandtes, og at man igjennem en Politivedtægt, der skulde værne imod en vis Erhvervsmaade af den Natur, meget let kunde fremkalde Tilblivelsen af denne Erhvervsmaade. Jeg troer, jeg har sagt nok til ved dette ene Exempel at vise, at der vil være Tilfælde, hvori Communalbestyrelsen bør kunne sige: Den Bestemmelse ville vi ikke have, og at Communalbestyrelsen maa kunne være sikket imod, at en ikke særdeles befindig Politimester og en ikke meget betænksum Amtmand kunde gøre Forslag, som man maatte ønske ikke paa nogen Maade skulde gjøres. Jeg kan af egen Erfaring sige dette. Idet jeg bemærker, at vor Lovgivning giver tilstrækkelige Midler i Hænde med Hensyn til slige Forhold, vil jeg udtale, at der har været et Tilfælde i en større Kjøbstad, hvor netop en Politimesters Sver med Hensyn til dette Punkt fremkaldte Ulemper, som virkelig vare særdeles store, og jeg vil paa den anden Side kunne paavise en anden Kjøbstad, hvori Uvæsenet drives stærkt, men hvor Politimesterens store Betænksumhed og Omsigt har medført, at man aldrig hører Noget til Ulemperne, netop fordi han forstaaer at benytte de allerede forhaandenværende Midler til at forebygge dem. Smød den Mening, jeg her har tilladt mig at gjøre gjældende, vil man maaffee sige, at Omhuen for Kjøbstædernes Orden ikke er Noget, der hører ind under den communale Omsorg, og naar man vil tage Sagen fuldstændig theoretisk, vil jeg ogsaa indrømme, at dette ikke fuldstændig er Communalbestyrelsens Sag, men da denne Orden netop kun kan tilveiebringes ved en rigtig Afbenyttelse af Hensynet til de sted-

lige Forhold, er det ganske naturligt, at man lader Communalbestyrelsen faae den omhandlede Indflydelse. Man skal ikke indsnævre Anden i Loven af 26de Mai 1868 angaaende Kjøbstadcommunerens Ret i Henseende til deres Bestyrelse af Uengstelse for, at Forholdet ikke i det Hele kan ansees for fuldkommen theoretisk rigtigt. Hvis man paastaer, at Ordenspolitiet ikke vedkommer Communalbestyrelsen, spørger jeg, hvorledes vi da for to Aar siden have kunnet vedtage en Lov, hvori vi erklærede, at det skal være overladt til Communalbestyrelsen, om den vil have Sundhedsvedtægt? Det er ved Loven af 28de Marts 1868 overladt til Communalbestyrelsen at sige: Vi ville ingen Sundhedsvedtægt have, og det er ved samme Lov bestemt, at den siden til Justitsministeren kan indberette: Nu tage vi den igjen. Har man med Hensyn til Sundhedspolitiet kunnet give Communalbestyrelsen hele denne Indflydelse, er der efter mit Skøn ikke Noget iveien for, at man ogsaa kan give den en saadan med Hensyn til Ordenspolitiet, thi med Hensyn til dette vil det kun være i ganske enkelte Tilfælde, der kan blive Spørgsmaal om Anvendelse deraf. Man har sagt, at der ikke i Kjøbenhavn er Spørgsmaal om en saadan Medvirkning for Communalbestyrelsen, men idet jeg har lagt saa stærk Vægt paa, at det er Hensynet til de stedlige Forhold, der skal komme i Betragtning, troer jeg, at ethvert af de ærede Medlemmer vil kunne sige sig selv, at Sagen stiller sig ganske anderledes for Kjøbenhavn. Efter Byens Omfang og Folkemængdens Størrelse kan man være vis paa, at der i Kjøbenhavn er Anvendelse i forskjellig Retning for Alt, hvad § 2 nævner som Gjenstand for Politivedtægten, saaledes at der altsaa heller ikke der er nogen Anledning til i den Grad at overlade Noget til Communalbestyrelsens Indsigelse, som der er med Hensyn til alle de andre Kjøbstæder, hvorved man dog vistnok ogsaa maa tage Hensyn til den Omstændighed, at der her i Kjøbenhavn ikke er noget Mellemlid mellem Justitsministeren og Communalbestyrelsen. Alt hvad der her kan have Indflydelse paa Ordningen af Politivedtægten ligger saagodt som for Justitsministerens